

Dosarul nr. 1ra-700/2019

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 08 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui:

Niculița Alexandru xxxx

și

Zaiăț Deonis xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.08.2017 – 16.03.2018;

Instanța de apel: 25.04.2018 - 08.11.2018;

Instanța de recurs: 18.02.2019 – 20.03.2019;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Comrat din 16 martie 2018, *cauza fiind examinată conform art. 364¹ Cod de procedură penală*, au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 188 alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal:

- Niculița Alexandru la 2 ani 06 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru minori, iar în temeiul art. 90 alin. (1), (2) Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani;

- Zaiăț Deonis la 2 ani 06 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru minori, iar în temeiul art. 90 alin. (1), (2) Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă depusă de succesorul părții vătămate, Crușca Olesea, privind încasarea în mod solidar de la Niculița Alexandru și Zaiăț Deonis a prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, a fost respinsă.

Demersul procurorului cu privire la încasarea în mod solidar de la Niculița Alexandru și Zaiăț Deonis a cheltuielilor de judecată, în mărime de 2228 lei, suportate în legătură cu efectuarea în cadrul urmăririi penale a expertizelor criminalistice nr.34/12/5-R-147 și medico-legale în mărime de 2100 lei și 128 lei, a fost respins, ca nefondat.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, la 25 iulie 2017, aproximativ la ora 23.00, **Niculița Alexandru**, de comun acord cu Zaiăț Deonis, îmbrăcând pe față maiouri ca să nu fie recunoscuți, în așa mod folosindu-le în calitate de cagulă, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns în casa de locuit a lui Crușca Piotr, situată în sat. xxxx.

Aflându-se în casa de locuit a numitului Crușca Piotr, minorul Zaiăț Deonis a aplicat părții vătămate o lovitură cu mânerul metalic al mulajului de pistol în regiunea capului, apoi în regiunea abdomenului, cauzându-i prin acțiunile sale hemoragie sub conjunctiva ochiului drept, echimoze pe față, spate, care conform raportului de expertiză judiciară nr.244 se referă la dereglarea sănătății de scurtă durată - de la 6 până la 21 zile, și se califică ca vătămare corporală ușoară, după care, punând cuțitul pe care îl avea cu sine la gâtul părții vătămate Crușca Piotr și amenințându-l cu răfuiala fizică, minorii au cerut să le dea mijloace bănești, apoi, au sustras mijloace bănești în suma de 50 lei, un set de borcănașe de sticlă pentru condimente în valoare de 200 lei, un blender de culoare albă, la preț de 400 lei, un cort turistic, în valoare de 1000 lei, ceas de mână mecanic, în valoare de 500 lei, astfel prin acțiunile lor cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 2150 lei.

Acțiunile lui Niculița Alexandru au fost încadrate în baza art. 188, alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, conform indicilor: *„Tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșit de două persoane mascate, prin pătrundere în încăpere, cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

Zaiăț Deonis, la 25 iulie 2017, aproximativ la ora 23.00, de comun acord cu Niculița Alexandru, îmbrăcând pe față maiouri ca să nu fie recunoscuți, în așa mod folosindu-le în calitate de cagulă, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns în casa de locuit a lui Crușca Piotr, situată în sat. xxxx

Aflându-se în casa de locuit a numitului Crușca Piotr, minorul Zaiăț Deonis a aplicat părții vătămate o lovitură cu mânerul metalic al mulajului de pistol în regiunea capului, apoi în regiunea abdomenului, cauzându-i prin acțiunile sale hemoragie sub conjunctiva ochiului drept, echimoze pe față, spate, care conform raportului de expertiză judiciară nr.244 se referă la dereglarea sănătății de scurtă durată - de la 6 până la 21 zile, și se califică ca vătămare corporală ușoară, după care, punând cuțitul pe care îl avea cu

sine la gâtul părții vătămate Crușca Piotr și amenințându-l cu răfuiala fizică, minorii au cerut să le dea mijloace bănești, apoi, au sustras mijloace bănești în suma de 50 lei, un set de borcănașe de sticlă pentru condimente în valoare de 200 lei, un blender de culoare albă, la preț de 400 lei, un cort turistic, în valoare de 1000 lei, ceas de mână mecanic, în valoare de 500 lei, astfel prin acțiunile lor cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 2150 lei.

Acțiunile lui Zaiat Deonis au fost încadrate în baza art. 188, alin. (2) lit. b), c), d), e), f) Cod penal, conform indicilor: *„Tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșit de două persoane mascate, prin pătrundere în încăpere, cu aplicarea armei sau altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

3. Nefiind de acord cu sentința, acuzatorul de stat a depus apel în termen, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care Niculița Alexandru și Zaiat Deonis să fie recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188, alin. (2), lit. b), c), d), e), f) Cod penal și cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, art. 70 alin. (3) Cod penal, a le aplica pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea în penitenciar pentru minori, cu admiterea acțiunii civile declarate de succesorul părții vătămate în sumă de 12150 lei și încasarea de la inculpați, în mod solidar, în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 2228 lei.

În motivarea cererii de apel a invocat că:

- instanța de fond a aplicat art. 79 Cod penal, deși în sentință nu a motivat temeiurile în baza cărora a aplicat pedeapsa în limita minimă prevăzută de sancțiunea articolului, ceea ce este o încălcare a recomandărilor pct. 11, pct. 13 ale Hotărârii Plenului CSJ nr. 8 din 11 noiembrie 2013, cu privire la unele aspecte privind individualizarea pedepsei penale;

- instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că inculpații au comis o infracțiune care în conformitate cu art. 16 Cod penal este o infracțiune gravă, cu aplicarea violenței împotriva părții vătămate Crușca Piotr. Inculpații au conștientizat că au comis o infracțiune, folosind tricouri îmbrăcate pe cap ca cagulă, de asemenea, au aplicat arme și alte obiecte folosite în calitate de armă, astfel, aceste circumstanțe indică că suspendarea condiționată a executării pedepsei, încalcă scopurile pedepsei fixate în art. 61 Cod penal, care nu vor fi atinse;

- prin aceeași sentință instanța a respins cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 2228 lei, adică a cheltuielilor suportate în cadrul exercitării urmăririi penale în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare. Aceasta este temei de casare, deoarece, în conformitate cu art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, *cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurării bunei desfășurări a procesului penal*. Potrivit art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului*.

Astfel, din norma citată rezultă că, legiuitorul a prevăzut posibilitatea de a pune mai întâi cheltuielile de judecată în sarcina condamnatului.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 08 noiembrie 2018 a fost respins apelul declarat ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel formulate, criticilor expuse, audiind părțile, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul a considerat că, instanța de judecată a respectat prevederile procesuale la examinarea cauzei penale și de asemenea corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpaților Niculița Alexandru și Zaiăț Deonis, ținând cont de circumstanțele reale și personale, de circumstanțele atenuante și agravante.

Deși procurorul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților, critică hotărârea primei instanțe referitor la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, ca fiind aplicate neîntemeiat, considerând că, sancțiunea aplicată inculpaților este vădit neproportională circumstanțelor cauzei.

Colegiul a considerat că, temeiul semnalat de apelant nu este aplicabil în prezenta speță, astfel instanța de fond la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei stabilite inculpaților și-a argumentat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal.

La săvârșirea infracțiunii de către inculpați, instanța a constatat prezența circumstanțelor excepționale prevăzute de art. 79 Cod penal și anume, comiterea infracțiunii de către minori. Din considerentul că, potrivit legii penale, minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională, condiție indicată în mod imperativ în textul legii, respectiva circumstanță a fost luată în considerație de către instanța de fond la aplicarea pedepsei.

Totodată, s-a ținut cont de comportamentul inculpaților în timpul și după comiterea infracțiunii, de contribuirea activă la descoperirea acesteia, precum și de recuperarea prejudiciului cauzat părții vătămate.

Acordând eficiență principiilor de individualizare a pedepsei, și analizând ansamblul circumstanțelor ce caracterizează persoana inculpaților Niculița Alexandru și Zaiăț Deonis, prezența circumstanțelor care atenuază și lipsa celor care agravează răspunderea acestora, Colegiul judiciar a considerat că corectarea și reeducarea vinovaților este posibilă cu stabilirea în privința lor a pedepsei sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, sub limita minimă prevăzută de sancțiunea normei penale incriminate.

Colegiul a constatat că, în speță, sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare cu suspendarea executării pedepsei, pentru atingerea scopului corijării și celui preventiv al pedepsei penale, nefiind justificată punerea în executare imediată a pedepsei penale sub formă de închisoare așa cum solicită procurorul, or, punerea în executare imediată a pedepsei ar putea rezulta un dezechilibru, care ar afecta pe termen lung sau chiar ireversibil orice încercare de îndreptare a minorului. Respectivele concluzii sunt sprijinite de faptele constatate și anume că,

inculpații expun regrete sincere pe faptul infracțiunii comise, au restituit toate bunurile sustrase părții vătămate, au comis infracțiunea la vârstă minoră.

Astfel, Colegiul penal analizând situația inculpaților prezentată de către procuror, amplu analizând circumstanțele menționate supra și personalitatea inculpaților, și având în vedere că cauza a fost judecată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a ajuns la concluzia că nu este rațional ca inculpații Niculița Alexandru și Zaiat Deonis să execute pedeapsa solicitată de procuror, fiind corectă pedeapsa stabilită de instanța de fond de 2 ani 06 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpaților pe un termen de probă de 2 ani.

Referitor la acțiunea civilă, Colegiul a reținut că, instanța de fond a respins cererea de chemare în judecată înaintată de succesorul părții vătămate, întemeiat indicând că bunurile sustrase au fost restituite de inculpați în plin volum, astfel că părțile interesate le pot primi de la organele de poliție la solicitare. Succesorul părții vătămate nu a argumentat și nu a motivat cerința de a fi încasate în beneficiul ei daunele morale cauzate prin infracțiune. Mai mult, fiind legal citată în instanța de apel succesorul părții vătămate nu s-a prezentat pentru a sprijini în fața instanței argumentele și motivele în vederea susținerii cererii de chemare judecată.

În cererea de apel procurorul nu a motivat și nu a argumentat cerința de admitere a acțiunii civile în folosul succesorului părții vătămate și în acest context, Colegiul judiciar a respins ca fiind neîntemeiate argumentele expuse în cererea de apel.

Prima instanță corect a respins și cerința procurorului privind încasarea cu titlu de cheltuieli judiciare a sumei de 2228 lei de la inculpați pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 244 din 31 iulie 2017, și raportului de expertiză judiciară balistică nr.34/12/5-R-147 din 14 august 2017, (f.d.67-68, 79-81, vol.1).

Or, efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.244 din 31 iulie 2017 și raportului de expertiză judiciară balistică nr.34/12/5-R-147 din 14 august 2017 a fost ordonată de către organul de urmărire penală în vederea acumulării probelor care confirmă vinovăția inculpaților, fiind acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului în vederea posibilității formulării învinuirii și atragerea persoanei la răspundere penală, acțiune care este pusă în sarcina părții acuzării.

În această ordine de idei, Colegiul penal a constatat faptul că, cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statutului și în această parte cerințele procurorului necesită a fi respinse și corect au fost respinse de către instanța de prim nivel.

5. Împotriva hotărârii menționate procurorul a declarat recurs ordinar, în care a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului procurorul a invocat că:

- Instanța de apel motivând soluția sa sub aspectul prevederilor art. 7, 75, 79, 90 Cod penal, nu a luat în considerație art. 2 și 61 Cod penal și în cazul în care a constatat circumstanțe atenuante și a redus pedeapsa până la minim, aceste circumstanțe nu mai pot servi drept temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică;

- instanțele de judecată nu au soluționat corect cerința privind încasarea cheltuielilor judiciare, omițând prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Dispoziția art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei, sau când argumentele formulate de recurent nu au un fundament juridic.

Reieșind din criticele expuse de procuror, se constată că acesta contestă decizia instanței de apel, de altfel și soluția primei instanțe din două considerente, și anume pentru că, în opinia lui, instanțele eronat au numit în privința inculpaților o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și nu au dispus încasarea cheltuielilor judiciare de în sumă de 2228 lei, pentru efectuarea expertizelor, întemeindu-și argumentele în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

Colegiul penal reține ca fiind vădit nefondată revendicarea procurorului în partea ce ține de pretinsa încălcare admisă de instanța de apel, prevăzută de pct. 6) Cod de procedură penală, privitor la neîncasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului pentru efectuarea expertizelor, dat fiind că, în dispoziția art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, este stipulat expres că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul. În situația când efectuarea expertizei a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea acesteia urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești ale bugetului de stat, nu din contul inculpatului.

Potrivit art. 75 alin. (3) din Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu

excepția cazurilor prevăzute la art.142 alin.(2) din Codul de procedură penală. Excepția despre care ne relevă legiuitorul cuprinsă în art. 142 Cod de procedură penală, nu este incidentă cauzei date.

Prin urmare, corect instanța de apel a statuat asupra faptului că, plata pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 2228 lei, urmează a fi încasată din contul bugetului de stat, dar nu a inculpaților, întrucât o acoperire legală nu există în acest sens, adică pretențiile procurorului vizavi de acest subiect sunt vădit nefondate.

Referitor la criticele recurentului invocate sub aspectul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, precum că instanțele de judecată nu au individualizat corect pedeapsa aplicată ambilor inculpați, Colegiul consideră că corect s-a dispus, la caz, executarea pedepsei prin suspendare condiționată, pentru săvârșirea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu.

Or, fapta a fost săvârșită de către inculpați în timpul minoratului, iar la stabilirea pedepsei se ia în considerație prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, conform căruia maximul pedepsei se reduce la jumătate și reieșind din faptul că, cauza a fost soluționată de prima instanță în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inculpații în temeiul acestei proceduri simplificate au beneficiat de redozarea cu o treime a limitei maxime obținute și având în vedere alin. (2) art. 70 Cod penal, reiese că circumstanțele descrise au permis instanței să stabilească inculpaților pedeapsa de 2 ani 6 luni închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, să dispună suspendarea condiționată a executării acesteia pe un termen de probațiune de 2 ani.

Colegiul reține că, la aprecierea cuantumului pedepsei penale și modului de executare instanța de judecată a reținut că, inculpații au recunoscut vina în comiterea faptei imputate, s-au căit sincer de cele comise, precum și minoratul, ceea ce conform art. 79 alin. (1) Cod penal, constituie o circumstanță excepțională.

Referitor la motivele invocate de recurent în acest sens, Colegiul menționează că, potrivit principiului individualizării pedepsei penale (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia au fost condamnați inculpații Niculița Alexandru și Zaiăț Deonis.

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile

prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, Colegiul penal constată că instanța de apel menținând soluția primei instanțe privind aplicarea pedepsei principale sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia, corect a stabilit că corectarea și reeducarea lui Niculița Alexandru și Zaiăț Deonis este posibilă fără privarea de libertate, punând la baza soluției prevederile art. 7, 61, 75, 70 alin. (2) și (3), 79 alin. (1), 90 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpații au solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, recunoscându-și vina în cele comise, precum și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, personalitatea celor vinovați și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea.

Subsidiar, instanța menționează că, procurorul nu a invocat careva motive care ar justifica aplicarea unei pedepse mai aspre în privința inculpaților, or, criticile formulate de procuror au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale și în instanța de apel și cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, iar argumentele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare în sensul rejudecării deciziei instanței de apel.

Colegiul constată, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane, nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de procuror și potrivit legii se impune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 08 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui Niculița Alexandru și Zaiăț Deonis, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 26 aprilie 2019.

Președinte:

Judecători:

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun